

Reglerne for Forbrugerombudsmandens ansættelse blev ændret i 1999, idet man for at sikre Forbrugerombudsmanden større uafhængighed og mere dynamik i embedet indførte regler om, at Forbrugerombudsmanden ansættes for 6 år uden mulighed for forlængelse eller genudpegning.

Om baggrunden for og de nærmere overvejelser bag reglerne for Forbrugerombudsmandens virksomhed og hans ansættelse henvises til følgende forarbejder: Forbrugerkommissionens betænkning II (betænkning nr. 681/1973), s.24 f., lovforslag af 8. marts 1974, FT 1973-1974, Tillæg A, sp. 2241, Industriministeriets betænkning "Ny markedsføringslov" (betænkning nr. 1236/1992) s. 19 ff, L 211 af 2. marts 1994, FT 1993-1994, Tillæg A, sp. 7249 samt L 136 af 9. december 1998, FT 1998-1999, Tillæg A, sp. 3216.

Til § 21

Bestemmelsen svarer ordret til den gældende lovs § 16 og fastslår, at Forbrugerombudsmanden i sit tilsyn er underlagt et forhandlingsprincip. Bestemmelsen blev indsat i den nye markedsføringslov L 428 af 1. juni 1994. Om bestemmelsens baggrund og indhold henvises til Industriministeriets betænkning "Ny markedsføringslov" (betænkning 1236/1994) s. 20 f, og L 211 af 2. marts 1994, FT 1993-1994, Tillæg A, sp. 7249.

Til § 22

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 17, stk. 1, om muligheden for at udstede retningslinjer som udfylder god skik på specifikke områder. Bestemmelsen blev indsat i den nye markedsføringslov L 428 af 1. juni 1994. Om bestemmelsens baggrund og indhold henvises til Industriministeriets betænkning "Ny markedsføringslov" (betænkning 1236/1994) s. 28 og L 211 af 2. marts 1994, FT 1993-1994, Tillæg A, sp. 7249.

Selv- og selvregulering sikrer ofte en bedre og mere fleksibel regulering af en branche end lovregler, fordi den udarbejdes af/eller i samarbejde med brancheorganisationer, som har et indgående kendskab til branchens særlige forhold. Samtidig sikres der et ejerskab til reguleringen hos branchens virksomheder og dermed større sandsynlighed for, at de af egen drift overholder reglerne, ligesom branchen selv tager aktivt del i håndhævelsen, ofte gennem oprettelse af særlige håndhævelsesorganer.

Markedsføringsudvalget har efter kommissoriet undersøgt mulighederne og behovet for at opstille nye regler for udarbejdelse af sam- og selvregulering. Selv om udvalget er enig i, at sam- og selvregulering i man-

ge situationer kan være et hensigtsmæssigt, effektivt og fleksibelt alternativ til lovgivning, som bør understøttes mest muligt, har udvalget afstået fra at komme med forslag til nye regler om denne reguleringsform. Udvalget finder, at de nuværende regler om retningslinjer i lovens § 17, stk. 1, sikrer tilstrækkelige lov-mæssige rammer.

På baggrund af udvalgets analyse foreslås § 17, stk. 1 og 5, videreført uændret, mens den nugældende § 17, stk. 2-4, foreslås ophævet.

Dette skal ses i sammenhæng med, at flere erhvervsorganisationer har tilkendegivet, at de slet ikke har mulighed for at indgå aftale om at tiltræde retningslinjer, når en tiltrædelse vil binde deres medlemmer med de konsekvenser, som følger af den gældende lovs § 19, stk. 2, 2. pkt. Efter denne bestemmelse har Forbrugerombudsmanden mulighed for at meddele et påbud uden forudgående forhandling over for en virksomhed, som har overtrådt retningslinjer, som er tiltrådt af vedkommende virksomheds organisation.

Derudover findes det problematisk i forhold til lovens overordnede forhandlingsprincip, at Forbrugerombudsmanden har mulighed for at give et påbud uden forudgående forhandling til en virksomhed, der overtræder et sæt retningslinjer, som vedkommendes brancheorganisation har tiltrådt. Endelig indeholder de nuværende regler en forskelsbehandling mellem medlemmer af en brancheorganisation, der har tiltrådt et sæt retningslinjer, og ikke-medlemmer inden for den samme branche.

Til § 23

Bestemmelsen er en ordret videreførelse af den gældende lovs § 18 om forhåndsbesked. Bestemmelsen blev indsat i den nye markedsføringslov L 428 af 1. juni 1994. Om bestemmelsens baggrund og indhold henvises til Industriministeriets betænkning "Ny markedsføringslov" (betænkning 1236/1994) s. 29f og L 211 af 2. marts 1994, FT 1993-1994, Tillæg A, sp. 7249.

Til § 24

Bestemmelsen giver som hidtil ministeren for familie- og forbrugernliggende mulighed for at henlægge sine beføjelser efter denne lov til en styrelse. Det gælder dog ikke beføjelsen til at udstede regler om Forbrugerombudsmandens virksomhed.

Til § 25

Bestemmelsen opregner mulighederne for retsforfølgning, herunder Forbrugerombudsmandens mulighed for at meddele et administrativt påbud. Bestem-